

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

15 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecînd în ședință, fără participarea părților recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

*Mosorete Andrei Vladimir, născut la 05 decembrie 1971,
originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Vasile Coroban 20/28.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.10.2011 - 19.03.2015;
2. instanța de apel: 13.05.2015 - 26.06.2015;
3. instanța de recurs: 08.09.2015 - 15.03.2016.

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 19 martie 2015, Mosorete Andrei a fost condamnat în baza art. 252 alin. (2) lit. b), 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal - 1 an și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a organizațiilor comerciale pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 253 alin. (2) lit. b) Cod penal - 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a organizațiilor comerciale pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 alin. (1), (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a organizațiilor comerciale pe un termen de 3 ani.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara a fost schimbată în arest, cu anunțarea inculpatului Mosorete Andrei în căutare.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, inculpatul Mosorete A., activînd în calitate de administrator al SC „Fructcompani” SRL,

IDNO 1006602008409, adresa juridică mun. Bălți, bd. Larisa nr. 14 ap. 26, pe parcursul anilor 2008-2009, în scopul declarării SC „Fructcompani” SRL ca agent economic insolubil, intenționat a creat situația financiară dificilă a întreprinderii nominalizate, prin următoarea schemă frauduloasă: astfel, la 24.07.2008, în temeiul contractului de credit nr. S08431 încheiat cu BC „Moldova - Agroindbank” SA, a obținut un credit în valoare de 2 400 000 lei pentru procurarea mijloacelor fixe, inclusiv a mijloacelor de transport și pentru reparația capitală a imobilului, din contul căruia la 28.07.2008, transferă mijloace bănești în sumă de 300 637,00 lei, pe contul bancar a SC „Maxicom-Proiect” SRL, pentru procurarea utilajului electronic, prezentînd ulterior băncii pentru confirmarea procurării factura fiscală SX 2283263 eliberată la 13.08.2003, de către SC „Maxicom-Proiect” SRL, privind livrarea către SC „Fructcompani” SRL, a utilajului electric în sumă de 194 200 lei și servicii de instalare în sumă de 106 437 lei, factură ce a fost eliberată de SC „Maxicom-Proiect” SRL, fără a avea la acel moment în stoc utilajul electronic respectiv și fără a fi efectuate lucrările de instalare, ca ulterior la indicația scrisă a administratorului SC „Fructcompani” SRL, mijloacele bănești în sumă de 300 637,00 lei, să fie restituite de SC „Maxicom-Proiect” SRL, la alt cont bancar a SC „Fructcompani” SRL deschis în BC „Unibank”, care au fost ridicați de Mosorete Andrei, fiind utilizate de acesta în scopuri personale.

Tot el, în scopul declarării SC „Fructcompani” SRL, ca agent economic insolubil, avînd în gestiune mijloace de transport procurate de la SC „Tehno- Trans” SRL și SC „Premiertrans” SRL, la prețul total în sumă de 1 310 114,50 lei, achitat din contul creditului primit la 24.07.2008, de la BC „Moldova Agroindbank” filiala Bălți, în sumă de 2 400 000 lei, cu o rată anuală de 24 %, formal încheie cu ÎI „Cernîș”, un contract de arendă prin care transmite în arendă la un preț fictiv de 1 000 lei lunar mijloacele de transport sus menționate, care însă de facto continuă a se afla în gestiunea sa personală, veniturile obținute de la serviciile efectuate de la acestea fiind percepute și utilizate de Mosorete Andrei în scopuri personale.

În continuare, urmărind scopul declarării SC „Fructcompani” SRL, ca agent economic insolubil, prin încălcarea prevederilor art. 22 și 27 din Legea insolvenței nr. 632-XV din 14.11.2011, în perioada procesului de insolvență pornit de instanța de judecată la data de 22.04.2009, necătînd la faptul prezenței datoriilor a SC „Fructcompani” SRL, față de creditori, acordă pe un termen de 3 luni un împrumut de mijloace bănești fără dobîndă în sumă de 513 000 lei, contabilului-șef, care este și fondatorul întreprinderii SC „Fructcompani” SRL Mosorete Lilia, din care în prezent a fost restituit doar suma de 184 000,00 lei, pe cînd anterior de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, a fost primit credit în sumă de 2 400 000 lei cu o dobîndă de 24% anual.

Astfel, prin utilizarea schemelor frauduloase menționate mai sus, administratorul SC „Fructcompani” SRL, Mosorete Andrei, intenționat a creat situație financiară dificilă a SC „Fructcompani” SRL, în scopul declarării SC „Fructcompani” SRL, ca agent economic insolubil, prin care fapt a cauzat creditorilor prejudiciu după cum urmează:

- BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala Bălți, în sumă totală de 2 561 258 lei;

- SRL „Service” în sumă totală de 195 748,62 lei;
- SRL „Salonica” în sumă totală de 152 074,17 lei;
- SRL „Polimobil” în sumă totală de 94 970 lei, ceea ce constituie daune în proporții deosebit de mari.

Tot el, Mosorete Andrei Vladimir, activînd în calitate de administrator al SC „Fructcompani” SRL, IDNO - 1006602008409, adresa juridică mun.Bălți, bd. Larisa nr. 14 ap. 26, pe parcursul anului 2009, intenționat, în scopul declarării intenționate fictive a incapacității de plată a SC „Fructcompani” SRL, ducînd în eroare instanța de judecată, la depunerea cererii de declarare a insolvenței SC „Fructcompani” SRL, a prezentat instanței de judecată informație ne veridică pentru intentarea procesului, inclusiv:

- raportul financiar a întreprinderii nominalizate la situația de 01.01.2009, unde n-a indicat soldurile mijloacelor bănești în numerar la situația din 01.01.2009, în sumă de 322 057,00 lei, la contul bancar în sumă de 63,39 lei și la valutar în sumă de 101,40 lei;

- raportul financiar a întreprinderii nominalizate la situația din 01.06.2009, care conținea date eronate privind soldul mijloacelor bănești în numerar la situația din 01.06.2009, acesta fiind micșorat cu 322 832,12 lei;

- raportul financiar a întreprinderii nominalizate la situația din 30.11.2009, care conținea date eronate privind soldul mijloacelor bănești în numerar la situația respectivă, acesta fiind micșorat cu 506 510,80 lei.

Astfel, prin neincluderea în raportul financiar a mijloacelor bănești și neprezentarea soldurilor corecte a mijloacelor bănești în numerar aflate în casa SC „Fructcompani” SRL, administratorul SC „Fructcompani” SRL, Mosorete Andrei Vladimir, a dus la declararea incorectă a incapacității de plată a debitorului, prejudiciind interesele creditorilor: BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala Bălți, în sumă totală de 2 561 258 lei, SRL „Service” în sumă totală de 195 748,62 lei, SRL „Salonica” în sumă totală de 152 074,17 lei și SRL „Polimobil” în sumă totală de 94 970 lei, ceea ce constituie daune în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel în termen avocatul Ababei Lilia în numele inculpatului Mosorete Andrei, care a solicitat casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată la emiterea sentinței nu a ținut cont de faptul că Mosorete Andrei, a fost pus sub acuzare în cazul cînd pe rol la Curtea de Apel Economică, se afla cauza civilă nr. 2e- 1102/2009 privind intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea SC „Fructcompani” SRL.

Prin urmare, la momentul punerii sub acuzare a cet. Mosorete Andrei, exista o hotărîre judecătorească prin care s-a constatat că la acel moment SC „Fructcompani” SRL, era în incapacitate totală de plată.

Situația incapacității totale de plată a SC „Fructcompani” SRL, a fost confirmată și prin - raportul de verificare a temeiurilor de intentare a procesului de insolvență întocmit de administratorul porvizoriu a SC „Fructcompani” SRL, Veaceslav Pelin, care a constatat că situația debitorului se caracterizează prin incapacitatea de a-și executa obligațiile scadente,

și în cazul dat există temeiul general de intentare a procesului de insolvență prevăzut de art. 22 Legea insolvenței.

Totodată a susținut că, Mosorete Andrei este învinuit în comiterea a două infracțiuni și anume insolvența fictivă și insolvența intenționată, care se exclud reciproc și nu pot exista în același timp.

Avocatul a menționat că, chiar și în cazul că instanța de judecată a constatat în baza probelor existente în dosar că Mosorete Andrei, se face vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate, în cazul de față urma a fi aplicată prescripția tragerii la răspundere penală, ori Mosorete Andrei este învinuit de faptul că în anul 2008 a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) și art. 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, termenul de prescripție pentru astfel de acțiuni fiind de 5 ani de zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2015, apelul declarat de către avocatul Ababei Lilia în numele inculpatului Mosorete Andrei a fost admis, casată parțial sentința Judecătorei Bălți din 19 martie 2015 și pronunțată o hotărâre prin care Mosorete A., a fost achitat de sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) și art. 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunilor.

Măsura preventivă sub formă de arest preventiv a fost revocată, iar în latura corpurilor delictelor s-a menținut dispozițiile instanței de fond.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că, verificând temeinicia unei atare soluții, analizând probele prezentate de părți într-un proces contradictoriu, concluzia instanței de fond, privind constatarea vinovăției lui Mosorete Andrei în comiterea insolvenței fictive și insolvenței intenționate nu rezultă din probele acumulate pe cauză, nu se racordă la probele cauzei, cercetate de judecată.

Contrar prevederilor art. 8, 389 Cod de procedură penală, sentința a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând abordările și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului.

Astfel, instanța de apel a verificat minuțios următoarele probe:

- declarațiile inculpatului, Mosorete Andrei;
- declarațiile martorului, Mosorete Lilia;
- solicitarea băncii BC „Moldova Agroindbank”, privind verificarea activității SC „Frucompani” SRL adresată CCCEC DGT Nord (*f.d. 25, Vol. I*);
- scrisoarea BC „Moldova Agroindbank”, în adresa CCCEC privind suma datoriei avute de către SC „Frucompani” SRL (*f.d. 32, Vol. I*);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.01.2015, prin care a fost efectuată cercetarea la SC „Frucompani” SRL (*f.d. 41, Vol. I*);
- hotărârea Curții de Apel Economice, privind admiterea cererii SRL „Frucompani”, despre începerea procedurii de insolvență (*f.d. 58-59, Vol. I*);
- plângerea colectivă al SRL „Service”, SRL „Ploimobil”, SRL „Salonica” (*f.d. 66, Vol. I*);
- certificatul ce constată suma datoriei SC „Frucompani” SRL față de SRL „Service”

(f.d. 68, Vol. I);

- certificatul ce constată suma datoriei SC „Fructcompani” SRL față de SRL „Salonica”

(f.d. 71, Vol. I);

- cererea SRL „Polimobil” de atragere la răspundere pe SC „Fructcompani” SRL (f.d. 73, Vol. I);

- certificatul ce constată suma datoriei SC „Fructcompani” SRL față de SRL „Polimobil” (f.d. 74, Vol. I);

- procesul-verbal de percheziție la sediul „Fructcompani” SRL din 08.02.2011, amplasat în mun. Bălți, bd. Larisa 14 ap. 26 (f.d. 88-89, Vol. I);

- procesul-verbal de percheziție la domiciliul directorului SC „Fructcompani” SRL Mosorete A. din 08.02.2011 (f.d. 94-95, Vol. I);

- procesul-verbal de percheziție în incinta restaurantului „Niagara” din 08.02.2011 (f.d. 100-101, Vol. I);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 01.03.2011, prin care au fost examinate documentele și registrele contabile ridicate în cadrul percheziției din 08.02.2011 la restaurantul „Niagara” (f.d. 121-124, Vol. I);

- borderoul documentelor contabile de transport ale SC „Fructcompani” SRL (f.d. 137-156, Vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 23.03.2011, prin care au fost examinate tehnica de calcul ridicată în cadrul percheziției efectuate la 08.02.2011, în sediul restaurantului „Niagara” (f.d. 164, Vol. I);

- actul reconvențional nr. 12/8 din 03.02.2011 la SC „Maxicom-Proiect” SRL, privind eliberarea facturii fiscale la utilajul electric care nu era în stoc la întreprindere deși suma de bani era transferată la un alt cont bancar de la BC „Moldova Agroindbank” SA și returnați la BC „Unibank” SA (f.d. 184-185, Vol. I);

- actul de constatare a controlului din 20.12.2010, efectuat de inspectorul principal al DGT Nord a CCCEC la SC „Maxicom-Proiect” SRL, cu documentele anexate (f.d. 186-211, Vol. I);

- răspunsul Biroului Vamal Bălți cu anexele copiilor autentificate ale pachetelor de documente pentru export prezentate de SC „Fructcompani” SRL pe perioada anilor 2007-2011 (f.d. 2-397, Vol. II);

- actul reviziei economico-financiare tematice nr. 12/34 din 14.04.2011, efectuate de către controlorii-revizori ai DGT Nord a CCCEC la SC „Fructcompani” SRL, prin care s-a constatat, că în încălcarea art. 29 (6) din Legea Contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, care prevede ca Rapoartele financiare se întocmesc în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale standartelor de contabilitate și vor oferi imaginea reală și fidelă a elementelor contabile ale entității, raportul financiar prezentat în instanța de judecată la momentul intentării procesului de insolvență a SC „Fructcompani” SRL la situația de 01.01.2009 cu indicele: activele totale a întreprinderii - 3560984,00 lei, inclusiv: mijloace fixe -1862274,00 lei, activele nemateriale-1940,00 lei, materiale-698397,00 lei, mărfuri - 38905,00 lei, obiecte de mică valoare și scurtă durată - 326176,00 lei, creanțe pe termen scurt aferente facturilor

comerciale - 210976,00 lei, creanțe pe termen scurt privind decontările cu bugetul - 422316,00 lei, datorii cu termen lung – 2 400 000,00 lei, datorie cu termen scurt – 830 733,00 lei, în rezultatul căruia capitalul propriu constituie 330 251,00 lei.

Instanța de apel a analizat probele cercetate, după evaluarea integrală a lor, a ajuns la concluzia, că există dubii rezonabile în ceea ce privește, că acțiunile inculpatului întrunesc infracțiunile prevăzute de art. 252 al. (2) lit. b), 253 al. (2) lit. b) Cod penal, respectiv ce i s-a reținut de către instanța de fond.

În acest context, instanța de apel a menționat că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în problema învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, cerințe, de care instanța de fond nu a ținut cont.

Concluzia instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, nu se racordă la probele anexate la dosarul penal în cauză, inclusiv rapoartele de expertiză contabilă efectuate la SC „Fructcompani” SRL (*f.d. 224-230, Vol. VII*), precum și cea judiciară nr.1395 din 30.10.2014 (*f.d. 34-51, Vol. IX*) efectuată la demersul părții acuzării de către CNEJ al MJ, pentru a combate rapoartele anterioare de audit.

Din aceste motive, instanța de apel a dedus că, concluzia instanței de fond prin care a fost condamnat inculpatul este una pripită și eronată, care contravine bazei probante existente pe cauza penală respectivă.

Instanța de apel a concluzionat că, faptul incapacității de plată a SC „Fructcompani” SRL, se confirmă cu certitudine prin rezultatele auditului rapoartelor financiare ale SC „Fructcompani” SRL pentru perioada 01.01.2008 - 30.11.2009 și a raportului de expertiză judiciară nr. 1395 din 30.10.2014.

Prin raportul auditorului după rezultatele controlului de audit a rapoartelor financiare ale SC „Fructcompani” SRL, pentru perioada 01.01.2008-30.11.2009 și raportul de expertiză judiciară nr. 1395 din 30.10.2014, cu certitudine a fost confirmată supraîndatorarea reală a SC „Fructcompani” SRL, fapt confirmat în final și de către instanța de judecată, care a intentat procedura de insolvență, prin adoptarea hotărârii Curții de Apel Economice, privind admiterea cererii SC „Fructcompani” SRL, despre începerea procedurii de insolvență din 28.05.2009 (*f.d. 58-59, Vol. I*).

Procesul de insolvență a fost intentat în baza cererii debitorului, care a solicitat intentarea procesului de insolvență (cerere introductivă). Cererea de intentare a procesului de insolvență a fost acceptată de instanță.

Potrivit legislației, debitorul (SC „Fructcompani” SRL) era în drept să depună cerere introductivă și în situația în care exista doar pericolul intrării lui în incapacitate de plată când, în mod previzibil, nu-și va putea executa obligațiile pecuniare la scadență.

Instituția insolvenței este o instituție ce cade sub jurisdicția comercială, și între activitatea comercială și instituția infracțiunii există diferențe. Doar în cazul în care persoana cu funcție de răspundere a debitorului săvârșește unele acte ilegale, care au determinat existența reală a insolvenței, răspunderea penală va avea ca bază art. 252 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, reieșind din situația acestei cauze penale, și conform legislației în vigoare administratorul SC „Frucompani” SRL, fiind persoana responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său, era obligat imediat să depună cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență.

Instanța de apel a argumentat că, procurorul nu a prezentat probe în confirmarea laturii obiective a infracțiunii de faliment intenționat, or, inculpatul nu a comis acțiuni în defavoarea întreprinderii, precum și legătura cauzală între acțiunile sale intenționate în defavoarea întreprinderii și urmările survenite.

Instanța de apel a menționat că, în speță lipsește legătura cauzală între acțiunile inculpatului și insolvența care a apărut din cauze independente de voința lui Mosorete A., care a activat în măsura posibilităților pentru a obține beneficii. Important în acest sens este faptul, că fondator al întreprinderii este soția sa, care de fapt nu are pretenții față de inculpat. Inculpatul nu a încheiat contracte dubioase pentru a falimenta intenționat întreprinderea, care de fapt aparține familiei acestuia. Rapoartele de expertize indicate, confirmă în afara oricărui dubiu că activitatea întreprinderii și directorului acesteia era dictată în interesele întreprinderii și în cadrul economic existent.

Totodată, instanța de apel a susținut că, legalitatea acțiunilor inculpatului au fost confirmate și prin faptul că, pe parcursul procedurii de insolvență tuturor creditorilor le-au fost restituite în totalitate datoriile, ce indică la necesitatea și temeinicia intentării procedurii de insolvență.

Din raportul auditorului SA „Audit-concret” reiese, că unul din motive din care întreprinderea a suportat pierderi este că furnizorii cu care au fost încheiate contracte pentru instalarea, montarea și darea în exploatare a utilajelor nu și-au onorat aceste obligațiuni în termenii stabiliți, de pînă la 30.08.2008, prin urmare restaurantul nu a fost dat în exploatare, n-a putut funcționa, pentru a obține venituri.

Potrivit învinuirii formulate, inculpatului i se incriminează că el a transferat mijloace bănești în sumă de 300 637,00 lei, pe contul bancar a SC „Maxicom-Proiect” SRL, această întreprindere a restituit acești bani la alt cont bancar a SC „Frucompani” SRL, care au fost ridicați de Mosorete Andrei, fiind utilizate de acesta în scopuri personale.

În acest context, instanța de apel a specificat că, partea învinuirii nu a motivat în nici un mod, cum a fost stabilit că inculpatul a folosit acești bani în scopuri personale. Inculpatului nu i se incriminează, că el a avut înțelegere cu SC „Maxicom- Proiect” SRL, ca livrarea să nu aibă loc. Nu a fost confirmat faptul că, inculpatul s-a înțeles cu SC „Maxicom-Proiect” SRL, ca aceștia să nu aibă în stoc la acel moment utilajul electronic respectiv și să-i achite personal administratorului SC „Frucompani” SRL mijloacele bănești, bani care se pretinde că au dus la falimentarea intenționată a întreprinderii.

Potrivit contractului de credit banii urmau să fie cheltuiți pentru reparația capitală a imobilului. Inculpatul, precum și fondatorul întreprinderii, indică că banii au fost introduși în casa întreprinderii și cheltuiți pentru plata lucrului constructorilor care efectuau reparația. Faptele date nu au fost combătute de către partea acuzării, invers ele se confirmă prin rapoartele de audit indicate supra.

Potrivit raportului de expertiză contabilă efectuat de către SA „Audit- concret” la SRL „Fructcompani” reiese, că perioada de la 01.01.2008 pînă la 30.11.2009, toate tranzacțiile economico-financiare efectuate de către SC „Fructcompani” SRL, au fost reflectate în evidența contabilă, care corespund rapoartelor financiare și care reflectă situația de fapt a realității financiare la întreprindere.

Totodată, în cadrul expertizei contabile nu au fost stabilite încălcări economice create de către administratorul SC „Fructcompani” SRL, în rezultatul cărora ar fi survenit insolvabilitatea Societății, la 29.07.2008, din motive obiective întreprinderea SRL „Maxicom Proiect”, nu și-a putut îndeplini obligațiunile conform contractului și a rambursat suma de 300 637 lei, la contul de decontare a întreprinderii deschis la BC „Unibank” SA, o parte din banii rambursați de către întreprinderea SRL „Maxicom Proiect”, și anume suma de 269 000 lei, au fost primiți de la contul de decontare în casieria întreprinderii, care au fost achitați pentru servicii de reparații, înregistrările în registrele contabile a operațiunii economice descrise mai sus a fost efectuată corect în conformitate cu Metodologia de aplicare a planului de conturi contabile aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 174 din 25.12.1997.

Aceeași soluție se regăsește și în raportul de expertiză judiciară nr. 1395 CNEJ din 30.10.2014, potrivit concluziei căreia, destinația creditului conform contractului de credit a fost stabilită pentru procurarea unităților de transport, pentru cheltuieli de reparație a încăperii arendate și pentru mijloace circulante. Creditul a fost utilizat conform destinației stabilite.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că, inculpatului nu-i putea fi incriminat prejudiciul în suma totală a creditului primit, deoarece la momentul adresării cu cerere de intentare a procedurii de insolvabilitate, o parte din credit era deja rambursată. Ulterior inculpatul din mijloace proprii a rambursat și alte plăți față de bancă.

Totodată, la 29.07.2008 de către întreprinderea SRL „Maxicom Proiect”, au fost returnate mijloacele bănești în suma de 300 600 lei, la contul de decontare a întreprinderii deschis la BC „Unibank” SA, o parte din mijloacele bănești returnate de către întreprinderea SRL „Maxicom Proiect”, și anume suma de 269 000 lei, au fost ridicați de la contul de decontare în casieria întreprinderii, iar diferența de 31 600 lei, ulterior au fost utilizați la cheltuielile ce țin de serviciile bancare și achitați către furnizori.

Mijloacele bănești în sumă de 269 000 lei, au fost înregistrați la contul 241 „casa” în conformitate cu Metodologia de aplicare a planului de conturi contabile prevăzute de Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, SNC, aprobate prin ordinul Ministerul Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997.

Potrivit extrasului din contul 241 „casa”, s-a constatat că la contul dat, la 30.07.2008, au fost înregistrate la intrări mijloacele bănești în sumă de 269 000 lei, ridicate de la contul de decontare din BC „Unibank” SA, în baza notei de plată nr. 0324201 din aceeași dată în conformitate cu legislația în vigoare.

În acest context, instanța de apel a susținut că, pe cauză nu figurează că inculpatul a obținut venituri în această sumă, a procurat obiecte de valoare în acea perioadă sau să-și

deschidă conturi personale, dacă să presupunem că inculpatul a folosit banii sus indicați în scopuri personale.

Totodată, instanța a indicat că, a fost lipsită de suport probant afirmația acuzării, precum că inculpatul formal a încheiat cu ÎI „Cemîș”, un contract de arendă prin care transmite în arendă la un preț fictiv de 1 000 lei lunar, mijloacele de transport sus menționate, care însă de facto continua să se afle în gestiunea sa personală, veniturile obținute de la serviciile efectuate de la acestea fiind percepute și utilizate de Mosorete A., în scopuri personale.

Inculpatul, precum și fondatorul întreprinderii au explicat, că contractul de arendă a fost încheiat cu ÎI „Cemîș”, la un asemenea preț doar pentru a putea lucra cu automobilele peste hotarele țării, deoarece ei nu dețineau licență de transport internațional AITA, care este destul de costisitoare și care era necesară pentru a traversa frontiera.

Toate veniturile obținute din activitatea de transportator au fost trecute în contabilitatea SC „Fructcompani” SRL, fapt confirmat prin rapoartele de audit și expertiză indicate supra. În opinia experților, conform documentelor prezentate pentru efectuarea expertizei, realizarea mărfurilor la export a fost efectuată corect și reflectată în evidența contabilă integral.

Potrivit concluziei din raportul de expertiză judiciară nr. 1395 CNEJ din 30.10.2014, la a noua întrebare: în actul reviziei economico-financiară efectuată de către revizorii DGT Nord al CCCEC, au fost stabilite datoriile, creanțelor aferente exportului efectuat la situația de 01.01.2009 în valoare de 210 133 lei și 31.12.2009, în valoare de 88 5421 lei.

În cadrul controlului de audit și expertizei contabile efectuate anterior nu au fost stabilite oarecare neînregistrări a operațiunilor aferente exportului efectuat.

Respectiv din lipsa registrelor contabile de evidentă analitică și sintetică, nu a fost posibil de efectuat verificarea prin metoda de contrapunere a operațiunilor economice efectuate de export cu informațiile parvenite în temeiul comisiilor rogatorii înaintate în cadrul urmăririi penale pe cauza penală respectivă aferente exportului efectuat de către entitate.

În contextul dat, instanța de apel a susținut că, expertul nu se poate pronunța asupra obiectului supus expertizării, referitor la înregistrarea operațiilor economice aferente exportului și achitățile lor în volumul total în evidența contabilă la SC „Fructcompani” SRL, la momentul intentării procesului - 22.04.2009 (*f.d. 34-51, Vol. IX*).

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu a fost confirmat faptul că, inculpatul acapara banii în rezultatul activității automobilelor date, rapoartele de expertiză efectuate nu indică la aceasta și că, întreprinderea SC „Fructcompani” SRL a fost creată de soția inculpatului, în cazul în care persoanele date (fondatorul și administratorul) ar fi înregistrat venituri, aceștia nu aveau motive pentru a declara insolubilă o întreprindere profitabilă.

În ce privește un alt capăt de învinuire în presupusa comitere a insolvabilității intenționate, inculpatul urmărind scopul declarării SC „Fructcompani” SRL, ca agent economic insolubil, în perioada procesului de insolvabilitate pornit de instanța de judecată la data de 22.04.2009, necătînd la faptul prezenței datoriilor a SC „Fructcompani” SRL față

de creditori, acordă pe un termen de 3 luni un împrumut de mijloace bănești fără dobândă în sumă de 513 000 lei contabilului-șef, adică fondatorul întreprinderii SC „Fructcompani” SRL, Mosorete Lilia, din care în prezent a fost restituit doar suma de 184 000,00 lei, instanța a conchis că, însăși partea acuzării, în învinuirea formulată indică, că împrumutul a avut loc după intentarea procedurii de insolvabilitate în instanța de judecată, adică după adoptarea hotărârii Curții de Apel Economice, privind admiterea cererii SC „Fructcompani” SRL, despre începerea procedurii de insolvabilitate din 28.05.2009 (*f.d. 58-59, Vol. I*).

Instanța de apel a menționat că, eliberarea sau neeliberarea așa numitului credit nu putea influența asupra intentării procesului de insolvabilitate, care deja se examina în instanța judecătorească. De aceea, acest împrumut și mai cu seamă timpul în care el a fost efectuat, nu este relevant pentru starea de insolvabilitate, or, cererea de intentare a procedurii de insolvabilitate era deja acceptată de instanță.

Mai mult, din declarațiile inculpatului și a fondatorului Mosorete L., ultima ca fondator a investit bani în activitatea întreprinderii și suma care i-a fost acordată ca împrumut, constituie banii pe care dânsa i-a introdus în afacere și care urmau să-i fie restituiți. Această versiune a părții apărării nu a fost verificată și combătută prin probe de către partea acuzării. Constituie doar o presupunere a părții acuzării, precum că inculpatul Mosorete A. utilizând scheme frauduloase intenționat a creat situație financiară dificilă a SC „Fructcompani” SRL în scopul declarării SC „Fructcompani” SRL, ca agent economic insolubil. Concluziile rapoartelor de expertiză, infirmă că, inculpatul ar fi utilizat scheme frauduloase și ar fi comis latura obiectivă a infracțiunii de insolvabilitate intenționată.

Totodată, instanța de apel a considerat că, inculpatul nu a avut intenția de a crea insolvabilitatea intenționată a SRL „Fructcompani”, invers acesta a acționat cu o diligență acceptabilă, pentru ca întreprinderea să activeze în mod normal și să aducă beneficii.

Instanța de apel a specificat că, partea acuzării nu a indicat motivele de care s-a ghidat inculpatul și nu a confirmat prin probe existența acestora.

În ce privește învinuirea inculpatului în baza art. 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a indicat că, prin raportul auditorului SA „Audit-concret” s-a constatat, că inițierea procesului de insolvabilitate a fost unul real și că această insolvabilitate nu este fictivă (intenționată) (*f.d.189-191, Vol. VII*), aceeași soluție se conține în raportul de expertiză contabilă efectuat de către SA „Audit-concret” la SC „Fructcompani” SRL, din care reiese, că dat fiind faptul, că pe parcursul anului 2008 întreprinderea a funcționat parțial, și anume serviciile de alimentație publică, care prezintă una din activitățile de bază a întreprinderii, au fost prestate doar din 01.01.2008 și pînă la 31.07.2008, plata dobânzii achitată pentru creditul bancar în sumă de 426 394 lei, a influențat negativ la aprecierea rezultatului financiar al perioadei de gestiune al anului 2008 (*f.d. 224-230, Vol. VII*). Prin raportul de expertiză judiciară nr. 1395 din 30.10.2014 a fost constatat, că expertul nu se poate pronunța asupra obiectului supus expertizării, referitor la insolvabilitatea fictivă (*f.d. 34-51, Vol. IX*).

Astfel din cele menționate, instanța de apel a concluzionat că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate și anume: insolvabilitate fictivă care a cauzat creditorului daune în proporții deosebit de mari.

Prin actul indicat supra s-au constatat următoarele încălcări a administratorului insolvenței:

- Nu a întreprins măsuri privind restituirea mijloacelor bănești, lichidarea sumelor debitoare, și anume nu sunt actele de verificare cu agenții economici, pretențiile față de debitori, nu sunt adresări în instanțele de judecată.

- Nu a disponibilizat angajații debitorului, sumele de bani obținute în procesul de insolvență se acumulează la contul care era deja deschis în BC „Unibank” SA, administratorul a decis de a numi contul dat cont special și pînă la aprobarea planului de reorganizare de a gestiona contul bancar din BC „Unibank” SA și folosirea mijloacelor bănești pentru achitarea plăților curente în activitatea economică a societății.

- Nu a luat măsuri privind colectarea datoriilor față de debitori, nu au fost prezentate instanței de judecată, comitetului creditorului rapoartele lunare despre starea masei debitoare, în încălcarea legislației în vigoare planul de reorganizare nu este confirmat pînă la acel moment.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, faptele constatate au confirmat, că atât inculpatul, cât și administratorul insolvenței au fost în imposibilitate de a restitui datoriile pe care le aveau față de SC „Fructcompani” SRL.

Mai mult, prin materialele cererii de asistență juridică autorităților judiciare competente ale Republicii Belarus (*f.d. 56-62, Vol. III*); materialele cererii de asistență juridică autorităților judiciare competente ale Federației Ruse (*f.d. 70-82, Vol. III*) și materialele parvenite de la Republica Belarus cu privire la relațiile financiar-economice dintre SC „Fructcompani” SRL și Republica Belarus (*f.d.21-89, Vol. VI*), documentele ce atestă relațiile economico-financiare dintre Federația Rusă și SC „Fructcompani” SRL, anume cu SRL „Ester” și SRL „Loris” (*f.d. 166-307, Vol. VI*), materialele parvenite din Federația Rusă cu referire la relațiile economico-financiare dintre SC „Fructcompani” SRL și mai mulți agenți economici din Federația Rusia (*f.d. 1-391, Vol. VIII*), se confirmă existența relațiilor economice între SRL „Fructcompani” și agenții economici din aceste state.

Concluziile expuse în actul reviziei economico-financiare tematice nr. 12/34 din 14.04.2011, efectuate de către controlorii-revizori ai DGT Nord a CCCEC au fost combătute prin rapoartele de expertiză efectuate ulterior, în cadrul judecării cauzei, de către organe independente, cum ar fi raportul auditorului SA „Audit-concret” (*f.d. 189-191, Vol. VII*); raportul de expertiză contabilă efectuat de către SA „Audit-concret” (*f.d. 224-230, Vol. VII*); precum și raportul de expertiză judiciară nr. 1395 din 30.10.2014, atașat la demersul părții acuzării, care nu a infirmat concluziile rapoartelor de expertiză, evitînd să răspundă la unele din întrebările puse.

Alte probe prin care s-ar confirma comiterea laturii obiective de către inculpat a infracțiunii de insolvență fictivă, în instanța de apel nu au fost prezentate.

Totodată, instanța de apel a specificat că, pe cauză lipsesc probe prin care s-ar confirma că SA „Fructcompani”, dispunea de mijloace financiare pentru a-și onora obligațiunile financiare, însă inculpatul a ascuns aceste mijloace, pentru a intenta o procedură fictivă de insolvență.

În acest sens este relevantă hotărîrea instanței de judecată, care a confirmat legalitatea procedurii de insolvență, prin adoptarea hotărîrii Curții de Apel Economice, privind admiterea cererii SC „Fructcompani” SRL despre începerea procedurii de insolvență din 28.05.2009 (*f.d. 58-59, Vol. I*).

În ce privește delimitarea infracțiunii prevăzute de varianta-tip a art. 252 alin. (1) Cod penal, de cea stipulată în art. 253 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, rezidă doar într-un singur semn de evaluare a modalității normative. Adică în cazul insolvenței intenționate (art. 252 Cod penal), incapacitatea de plată a debitorului (în special, supraîndatorarea debitorului, în cazul în care debitorul reclamat este o persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului ei) este reală, dar existența acesteia este condiționată de anumite încălcări comise de către anumiți subiecți speciali, pe cînd în cazul insolvenței fictive (art. 253 Cod penal), deși procedura de intentare a procesului de insolvență este legală, informația prezentată pentru intentarea acestui proces este falsă.

În acțiunile inculpatului lipsește și latura subiectivă a infracțiunii - intenția directă, adică vinovatul își dă perfect seama de faptul că depune o cerere introductivă falsă în instanța de judecată în cazul existenței reale a capacității de plată, prevede că prin această cauzează daune creditorilor și dorește anume aceasta.

Potrivit raportului de expertiză contabilă efectuat de către SA „Audit-concret” la SC „Fructcompani” SRL reiese, că în perioada 01.01.2008-30.11.2009, se poate afirma cu siguranță că la momentul depunerii cererii introductive de intentare a procesului de insolvență situația financiară a SC „Fructcompani” SRL, avea un grad înalt de supraîndatorare și era în incapacitate de plată.

Astfel, instanța de apel a conchis că, sunt întemiate argumentele apelantului, că la momentul punerii sub acuzare a cet. Mosorete Andrei, exista o hotărîre judecătorească prin care s-a constatat că la acel moment societatea SC „Fructcompani” SRL, era în incapacitate totală de plată.

Mai mult, infracțiunea de insolvență fictivă și insolvență intenționată se exclud reciproc și nu pot exista în același timp.

Instanța de apel a admis și argumentele apelantului cu privire la raportul de expertiză contabilă, care deși de către instanța de judecată a fost ordonată efectuarea expertizei contabile, la materialele cauzei fiind anexat raportul de expertiză, însă la care instanța de judecată nici n-a făcut referire în sentință și n-a indicat opinia sa față de această probă.

Totodată, instanța de apel a admis argumentele apelantului și în partea ce ține de raportul auditorului efectuat de SA „Audit Concret” din 19.04.2013, care confirmă că, inițierea procesului de insolvență a fost un fapt real și că această insolvență nu este fictivă”

La fel instanța de apel a menționat că a fost constatat că, în perioada 01.01.2008 pînă la 31.11.2009, toate tranzacțiile economico-financiare efectuate de către SC „Fructcompani” SRL, au fost reflectate în evidența contabilă, care corespund rapoartelor financiare și care reflectă situația de fapt a realității financiare la întreprindere. La fel a fost constatat că SC

„Fructcompani” SRL în rezultatul activității de întreprinzător pentru anul 2008 a suportat pierderi în mărime de 344 621 lei, ceea ce denotă că procesul de insolvabilitate nu este fictiv.

Astfel, instanța de apel a conchis că, din conținutul raportului de expertiză contabilă efectuat de SA „Audit-Concret”, rezultă cu certitudine că în acțiunile inculpatului în calitate de administrator al SC „Fructcompani” SRL nu se regăsesc elementele infracțiunii de insolvabilitate fictivă prevăzută de art. 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, și nici a insolvabilității intenționate prevăzută de art. 252 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, în baza celor indicate supra, declarațiile inculpatului nu pot fi considerate ca o metodă de autoapărare, după cum a reținut instanța de fond, deoarece acestea se confirmă prin probele scrise sus indicate.

Instanța de apel a admis argumentele apelantului și în latura aplicării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal, poziție ce a fost susținută și de către procuror în ședința instanței de apel. Apelantul a indicat, că în cazul în care Mosorete A. a fost recunoscut e vinovat de către instanța de fond, în cazul de față urma a fi aplicată prescripția tragerii la răspundere penală, or, inculpatul a fost învinuit de faptul că în anul 2008 a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b) și 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, termenul de prescripție pentru astfel de acțiuni fiind de 5 ani, care a expirat la data adoptării sentinței instanței de fond.

Astfel, instanța de apel a conchis, că lipsește temeiul juridic pentru răspunderea penală și, deci, Mosorete A. a fost achitat de sub învinuirea pe art. 252 alin. (2) lit. b), 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror, în care a solicitat casarea deciziei atacate și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pe motivul admiterii ilegale a apelului declarat de către avocatul Ababei Lilia în numele inculpatului Mosorete Andrei.

În drept recursul ordinar declarat de către procuror se întemeiază pe temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând în motivarea recursului că, decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței.

La fel indică că, instanța de apel a dat prioritate declarațiilor inculpatului și a dat o apreciere critică actului de revizuire economico-financiară tematică la SC „Fructcompani” SRL, nr. 12/13 din 14.04.2011.

Totodată, recurentul susține că, instanța de apel eronat a neglijat valoarea probantă a probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către acuzare.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat, avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Mosorete Andrei, a depus referință prin care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece argumentele recurentul sunt declarative, recursul este neîntemeiat și nu conține temeiul juridic stipulat de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportînd prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit reține, că la caz, procurorul își întemeiază recursul ordinar declarat pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care pot fi divizate în mod convențional în următoarele părți componente:

- 1) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- 2) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar;
- 3) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Prima parte componentă nu poate fi reținută spre examinare luînd în considerare faptul că procurorul nu a declarat apel și respectiv nu poate invoca acest temei.

Cu referire la a doua parte componentă, Colegiul penal lărgit menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente. Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția achitării persoanei fapt reflectat clar în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2015. Procurorul invocă totodată că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul de stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat la adoptarea hotărîrii Judecătoriei Bălți din 19 martie 2015, deficiențe vis-a-vis de aprecierea eronată a probelor, elucidarea și stabilirea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, fapt care au dus la condamnarea ilegală a inculpatului Mosorete Andrei, pe care le-a corectat. Concluziile instanței de apel au fost fundamentate pe materialul probatoriu

administrat și corespunde circumstanțelor stabilite, instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, corect instanța de apel a menționat, că sentința a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând abordările și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului.

Din textul recursului se evidențiază că recurentul critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a dispus achitarea lui Mosorete Andrei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 252 alin (2) lit. b), 253 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor, argumentând detaliat respingerea probelor aduse în sprijinul acușării lui Mosorete Andrei.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare, dând prioritate în exclusivitate depozițiilor inculpatului Mosorete Andrei, care a negat vinovăția sa, nu pot servi temei de casare a deciziei. Aceasta deoarece, instanța de apel a dat apreciere materialului probator în ansamblu, în coroborare cu celelalte probe, constatând că partea acușării nici nu a verificat versiunea susținută de inculpat iar rezultatele actului de revizie financiară nr. 12/34 din 14.04.2011, care s-a efectuat de Centru Național Anticorupție, au fost combătute prin raportul de expertiză contabilă, la care instanța de fond nici nu i-a dat o apreciere.

Astfel, chiar dacă proba respectivă a fost administrată în cadrul cercetării judecătorești, la fel prin raportul de audit SA „Audit-concret”, raportul de expertiză judiciară nr. 1395 din 30.10.2014, toate în ansamblu denotă lipsa în acțiunile inculpatului, a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 252 alin. (2) lit. b), 253 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, declarațiile făcute de inculpat în instanța de apel sunt veridice și confirmate prin probe scrise și nu reprezintă unica probă ce atestă nevinovăția inculpatului.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, în recursul declarat, recurentul doar enumeră probele administrate și verificate de instanța de apel, care după părerea acestuia confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Astfel, recurentul nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ori potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor cât și o altă viziune asupra acestora, ce nu corespunde cu cea a instanței, nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Așadar, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe Mosorete Andrei Vladimir, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **05 aprilie 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu